

prima instanță: S. Iorgov
instanța de apel: V. Pruteanu, A. Gavrilița, L. Popova

nr. 3ra-457/16

ÎNCHEIERE

23 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „Gaz Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată (fondată ca urmare a reorganizării prin separare de la Întreprinderea cu Capital Străin „Red Union Fenosa” Societate pe Acțiuni)

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Agrocerprod” împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „Red Union Fenosa” Societate pe Acțiuni cu privire la anularea actului administrativ

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 decembrie 2015 prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Gaz Natural Fenosa Furnizare Energie” și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 15 iunie 2015, prin care a fost admisă acțiunea

constată:

La 08 iulie 2014, SRL „Agrocerprod” a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎCS „Red Union Fenosa” SA cu privire la anularea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a invocat că la locul de consum din mun. Chișinău, com. Grătiești, SRL „Agrocerprod” se află în relații contractuale cu pârâtul, fiind furnizată energia electrică la punctul de consum „moară” NLC 7105509.

Având în vedere prevederile pct. 4 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice și art. 8 alin. (2) lit. a) Cod civil, indică că la locul de consum menționat pârâtul, în calitate de furnizor, a instalat Societății cu Răspundere Limitată „Agrocerprod”, în calitate de consumator, echipamentul de măsurare nr. 96090803, fapt confirmat prin ordinul de lucru 7945245.

Relatează că la 27 februarie 2014, pârâtul l-a anunțat despre faptul că echipamentul de măsurare instalat la locul de consum menționat, urmează să fie supus verificării metrologice, întrucât a expirat termenul de exploatare.

Afirmă că potrivit ordinului de lucru 7945245, echipamentul de măsurare a fost desigilat, însă deoarece, nu era posibilă demontarea echipamentului de măsurare din cauza tensiunii electrice la 04 aprilie 2014, pârâtul a deconectat partea înaltă de tensiune, astfel societatea având acces liber pentru demontarea echipamentului de măsurare.

Menționează că la 16 aprilie 2014 și 17 aprilie 2014 echipamentul de măsurare menționat și transformatoarele au trecut verificarea metrologică, ca urmare, întreprinderea a montat aceste utilaje electrice, urmând ca pârâtul să se prezinte pentru sigilarea acestora, suplimentar anunțând pârâtul la 17 aprilie 2014 la nr. de telefon 022431111.

Susține că în perioada 27 februarie 2014 – 23 aprilie 2014, echipamentul de măsurare a fost desigilat, iar la 27 mai 2014 pârâtul a expediat pentru plată factura pentru consumul de energie electrică neevidențiată și TVA, ce constituie suma de 87528,34 lei.

Invocă dezacordul cu suma înaintată spre plată, deoarece societatea nici până la verificare metrologică a contorului și nici după verificare metrologică nu a înregistrat un consum atât de mare, motiv pentru care la 28 mai 2014 a depus cerere prealabilă, solicitând revizuirea calculelor întocmite.

Afirmă că prin răspunsul din 24 iunie 2014, pârâtul a informat că nu există temei pentru recalcularea facturii, atenționând întreprinderea despre achitarea sumei pentru a evita deconectarea locului de consum.

Reieșind din prevederile pct. 183 alin. (1) și (2) din Regulamentul pentru furnizare și utilizarea energiei electrice, menționează că pe lângă faptul că pârâtul nu a prezentat calculul consumului zilnic, nu avea temeiuri pentru a determina un astfel de consum, deoarece consumul mediu de energie electrică înregistrat de echipamentul de măsurare pe parcursul a 3 luni anterioare demontării sau a 3 luni după remontarea echipamentului de măsurare, este unul ce nu depășește suma de 150000 lei.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 26 din Legea contenciosului administrativ, art. 1389 Cod civil.

Solicită admiterea acțiunii, anularea facturii cu simbolul variabil 7105509114 pentru consum de energie electrică neevidențiată și TVA, ce constituie suma de 87528,34 lei, întocmit la 23 mai 2014 și obligarea pârâtului de a efectua recalcul pentru perioada 27 februarie 2014 – 23 aprilie 2014.

La 17 februarie 2015, SRL „Agrocerprod” a depus cerere de chemare în judecată suplimentară, prin care a solicitat admiterea acțiunii, prin admiterea calculelor și înscrisurilor prezentate.

Menționează că reieșind din analiza consumului mediu la o tonă de produs, atât conform datelor furnizorului, cât și datelor întreprinderii, s-au consumat 138 kW, iar în perioada 27 februarie 2014 – 23 aprilie 2014 au fost produse în mărime de 158 tone.

Respectiv, prin deducerea formulei $158 \text{ t} \times 138 \text{ kW} = 21804 \text{ kW} \times 1,78 \text{ lei} = 38811 \text{ lei}$ și nu 87528,34 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 15 iunie 2015 a fost admisă acțiunea, anulată factura cu simbolul variabil 7105509114 pentru consum de energie electrică neevidențiată și TVA, ce constituie suma de 87528,34 lei, întocmită la 23 mai 2014, obligat ÎCS „Gaz Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL să efectueze recalcul pentru perioada 27 februarie 2014 – 23 aprilie 2014.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 decembrie 2015 a fost respins apelul declarat de ÎCS „Gaz Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL și menținută hotărârea primei instanțe.

La 25 ianuarie 2015, ÎCS „Gaz Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei recurate și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o ilegală și neîntemeiată.

Susține că potrivit pct. 183 din Regulamentul pentru furnizare și utilizarea energiei electrice, furnizorul a avut dreptul să aleagă una din trei perioade posibile pentru a calcula volumul de energie electrică consumată în perioada de 27 februarie 2014 – 23 aprilie 2014 și anume, 3 luni până la demontare, adică 05 noiembrie 2013 – 27 februarie 2014, în care volumul mediu de energie electrică consumată zilnic a constituit 635,088 kW sau 3 luni după remontare, adică 23 aprilie 2014 – 04 iulie 2014, în care volumul mediu de energie electrică consumată zilnic constituie 333,333 kW ori 3 luni în perioada similară din anul precedent, adică 05 martie 2013 – 05 iunie 2013, în care volumul de energie electrică consumată zilnic a constituit 878,261 kW.

Menționează că pe lângă faptul că este un drept al furnizorului să aleagă perioada pe care să o ia ca bază de calcul, volumul de energie electrică consumat trebuie să fie semnificativ pentru consumatorul dat. Prin urmare, a fost luat ca model de comparație și perioada de 06 februarie 2013 – 02 mai 2013, în care consumul mediu zilnic a constituit 1030,588 kW.

Indică că comparând cele patru perioade între ele, s-a ajuns la concluzia că perioada similară anului precedent, adică 05 martie 2013 – 05 iunie 2013, în care volumul de energie electrică consumat zilnic a constituit 878,261 kW, este cea mai semnificativă și potrivită pentru perioada pentru care urmează a se face calculul.

Susține că suma consumului mediu zilnic de 878,261 kW a fost înmulțită cu 55 zile în care a lipsit contorul și a rezultat suma totală de 48304 kW, la care s-a adăugat consumul inductiv și a rezultat un volum de 52100,2 kW sau 87528,34 lei.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 decembrie 2015 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „Gaz Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „Gaz Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „Gaz Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „Gaz Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Galina Stratulat

Ion Druță